

πρωτοδιάκονος

Περιοδικὸ Πνευματικῆς Οἰκοδομῆς

Ἰ. Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἔ' Ἀγίου Στεφάνου

Δ. Ε. Ἀγ. Στεφάνου - Δήμου Διονύσου Ἀττικῆς

Διεύθυνση: Κοιμ. Θεοτόκου 11, Ἄγ. Στέφανος 14565 Τηλέφωνο/ Fax: 210 8141919

email: enoria_koimth_agst@yahoo.gr Διαδίκτυο: www.agios-stefanos.gr

Τεύχος 27° Ἀπρίλιος 2014 Ἔτος 3°

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Τό βιβλίό αυτό ἔγραψε ὁ Εὐαγγελιστής Λουκάς πιθανόν στήν Ρώμη κατά τό διάστημα τῆς ἐκεῖ διετοῦς φυλάκισης τοῦ ἀποστόλου Παύλου καί ἀπευθύνεται ὡς ἐπιστολή στόν «κράτιστο Θεόφιλο», ὅπως καί τό πρῶτο κείμενό του, τό Εὐαγγέλιο.

Γιά τήν συγγραφή τοῦ βιβλίου τῶν Πράξεων ὁ Λουκάς εἶχε ὡς πηγές α) τήν προσωπική του ἐμπειρία καί β) τοὺς ἀναφερομένους στό βιβλίό αυτό ἀποστόλους καί ἄλλους ἀνωνύμους χριστιανούς, μέ τοὺς ὁποίους συνέζησε καί συνομίλησε ὁ Λουκάς. Μέ κριτήριο τόν πρωταγωνιστοῦντα ἀπόστολο μπορούμε νά διακρίνουμε τά ἐξῆς μέρη στό βιβλίό τῶν Πράξεων: α) Δράση τοῦ Πέτρου (κεφ.1-5)· β) δράση τοῦ Στεφάνου (κεφ.6-7)· γ) δράση τοῦ Φιλίππου (κεφ.8)· δ) ἐπιστροφή τοῦ Παύλου (κεφ.9, 1- 30)· ε) δράση τοῦ Πέτρου (κεφ. 9,31 – 12)· στ) δράση τοῦ Παύλου (κεφ.13-28).

Ὅμως θά λέγαμε ὅτι ὁ ἱερός συγγραφεὺς δέν θέλει νά παρουσιάσει τόσο τήν δράση τοῦ ἑνός ἢ τοῦ ἄλλου ἀποστόλου, ἔστω καί τοῦ διδασκάλου του Παύλου, ἀλλά κυρίως τόν ἐνδιαφέρει νά μιλήσει γιά τήν πορεία τοῦ Εὐαγγελίου ἀνά τήν οἰκουμένη. Ἔτσι, μέ κριτήριο τό πεδίο δράσεως τῶν Ἀποστόλων, μπορούμε νά διακρίνουμε τό ἐξῆς διάγραμμα στό βιβλίό τῶν Πράξεων: α) Εὐαγγελισμός τῶν Ἰουδαίων (κεφ. 1-7)· β) εὐαγγελισμός τῶν Σαμαρειτῶν (κεφ.8-9)· γ) ἕκτακτος εὐαγγελισμός καί ἐθνικῶν (κεφ.10-12) καί δ) εὐαγγελισμός τῶν ἐθνῶν (κεφ.13-28).

Τό βιβλίό αυτό παραμένει «ἀνοικτό» καί συνεχίζεται μέ τήν ἱεραποστολική δράση τῆς Ἐκκλησίας κάθε ἐποχῆς.

ΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΑΠ. ΠΑΥΛΟΥ

Μέγα μέρος τῆς Καινῆς Διαθήκης (28%) ἀποτελοῦν οἱ δεκατέσσερις ἐπιστολές τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ ἐπί κεφαλῆς τῆς ἀποστολῆς στά ἔθνη.

Ἦταν Ἰουδαῖος ἑλληνοιστής τῆς διασποράς, γεννήθηκε στήν Ταρσό τῆς Κιλικίας, καταγόταν ἀπό τήν φυλή Βενιαμίν καί περιετμήθη κατά τήν ὄγδοη ἡμέρα τῆς γέννησής του. Τό ἑβραϊκό του ὄνομα ἦταν Σαούλ καί τό ρωμαϊκό του, ἐπειδή ἦταν Ρωμαῖος πολίτης, ἦταν Παῦλος. Τά πρῶτα ἐγκύκλια γράμματά του ἦταν τά ἑλληνικά καί σέ ἡλικία 15 ἐτῶν περίπου στάλθηκε στό Ἱεροσόλυμα γιά νά σπουδάσει τίς Γραφές στόν φαρισαῖο διδάσκαλο Γαμαλιήλ, ἄνθρωπο εὐσεβῆ καί συνετό καί μετριοπαθῆ ἐναντι τῶν χριστιανῶν. Ἐκεῖ δέ ὁ Παῦλος θά ἔμαθε καί τήν πατρίο γλῶσσα τήν ἑβραϊκή, ἂν δέν τήν γνώριζε προηγουμένως. Κατά τήν ἡλικία ἦταν περίπου κατά μία δεκαετία νεώτερος τοῦ Κυρίου· δέν ἔχουμε ὅμως καμμιά σαφῆ πληροφορία ἂν εἶδε τόν Κύριο κατά τήν δημοσία δράση Του.

Στήν ἀρχή ἦταν φανατικός ἐχθρός τῶν χριστιανῶν, γιατί ἦταν ἀγνοῶν τήν ἀλήθεια, γιατί ἔτσι εἶχε φανατιστεῖ ἀπό τό φαρισαϊκό περιβάλλον του, δέν ἦταν ὅμως ἄνθρωπος διαστρεβλωτῆς τῆς ἀλήθειας. Ἦταν ἄκακος καί ἀγνός, γι' αὐτό καί ὁ Κύριος τοῦ ἀποκαλύφθηκε καί τόν ἔσυρε πρὸς τό φῶς καί τήν ἀλήθεια καί τόν ἔκανε «σκεῦος ἐκλογῆς», ἀπόστολο τοῦ Εὐαγγελίου Του στά ἔθνη. Τό ἄριστο στήν ἐποχή τοῦ Παύλου ἦταν νά εἶναι κανεῖς πολιτικῶς Ρωμαῖος, νά ἔχει ἑλληνική γλῶσσα καί ἐγκύκλιο παιδεία, ἰουδαϊκή θρησκεία καί ἰουδαϊκή κατάρτιση.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΗΝ ΛΑΤΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἡ Θεία Λειτουργία (1στ' μέρος)

ΠΡΟΣΚΟΜΙΔΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

γ) Ὁ πιστός παραδίδει στὸν ἱερέα τὸ πρόσφορο καὶ τὸν οἶνο, γιὰ νὰ τὰ προσφέρει αὐτὸς στὸν Θεὸ μέ τὴν πράξη τῆς Προσκομιδῆς. Κατὰ ἓνα παλαιὸ κείμενο, τὸ βιβλίο «Διδαχὴ τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων», ὁ ἱερέας προσφέροντας τὸ πρόσφορο ἔλεγε τὴν ἐξῆς εὐχή: «Ὡσπερ ἦν τοῦτο τὸ κλάσμα διεσκορπισμένον ἐπάνω τῶν ὀρέων καὶ συναχθέν ἐγένετο ἓν, οὕτω συναχθήτω σου ἡ Ἐκκλησία ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς εἰς τὴν σὴν βασιλείαν»!

Οἱ σκορπισμένοι στὰ ὄρη διάφοροι σπόροι ἀλέ-στηκαν, ζυμώθηκαν καὶ ἔγινε τὸ πρόσφορο· ἔτσι, εὐχεται ὁ ἱερέας, καὶ τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι σκορπισμένα στὰ διάφορα μέρη, ἄς συναχθοῦν ὅλα μαζί στὴν βασιλεία τοῦ Χριστοῦ τὴν ἐπουράνιο! Ὡστε τὸ πρόσφορο εἶναι σημεῖο ἐνότητας. Ἐκφράζει τὴν ἐνότητα ὄλων τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ. Καὶ φαίνεται αὐτὸ στὴν τέλεση τῆς Προσκομιδῆς, ὅπου ὁ ἱερέας ἀπὸ τὸ ἓνα πρόσφορο μνημονεύει διάφορα πρόσωπα, σ' ὅλο τὸν κόσμο εὐρισκομένους ὀρθοδόξους χριστιανούς, ζῶντες καὶ τεθνεῶτες, ὅλους ἐνωμένους στὸ ἓνα δισκάριο. Κατὰ μιά ὠραία παρατήρηση τοῦ Εὐδοκίμωφ, ἡ φράση στὴν πρώτη εὐχή τοῦ ἀρραβῶνος «ὁ τὰ διηρημένα συναγαγὼν εἰς ἐνότητα», πρέπει νὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ αὐτὴ τὴν παλαιὰ εὐχή τοῦ προσφόρου πού ἀναφερθήκαμε.

Ὁ Θεὸς συνάγει τὰ σκορπισμένα καὶ διαιρημένα καὶ τὰ ἐνώνει. Συνάγει τοὺς διάφορους σπόρους καὶ τοὺς κάνει ἓνα πρόσφορο· ἔτσι ἔκανε νὰ γνωρισθοῦν μεταξύ τους δύο νεαρές ὑπάρξεις, ἓνας νέος καὶ μία νέα, ἄγνωστοι καὶ «διηρημένοι» μέχρι τώρα, καὶ τοὺς ἔκανε νὰ ἀγαπηθοῦν καὶ νὰ ἐνωθοῦν μέ τὸ μυστήριον τοῦ γάμου!

Ὅταν ὁ ἱερέας παίρνει τὴν προσφορά γιὰ νὰ κάνει τὴν Προσκομιδὴ, τὴν σφραγίζει λέγοντας «Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ»· καὶ ἀναφερόμενος στὴν συνέχεια στὴν θυσία τοῦ Χριστοῦ, πού προσφέρουμε στὴν θεία Λειτουργία, προσθέτει: «Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη», «καὶ ὡς Ἄμνος ἄμωμος...», «θύεται ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ», κ.λπ.

Παύει λοιπὸν ἡ προσφορά μας τώρα νὰ εἶναι δῶρο μας καὶ λογίζεται εὐθύς ἀμέσως ὡς Ἄμνος, πού ὀδηγεῖται γιὰ σφαγή.

Ἡ Προσκομιδὴ εἶναι μιά ἀναπαράσταση τοῦ πάθους, τῆς σταυρικῆς θυσίας τοῦ Χριστοῦ καὶ γι' αὐτὸ ἡ δεσπόζουσα εἰκόνα στὴν πρόθεση (ὅπου τε-

λεῖται ἡ Προσκομιδὴ) εἶναι ἡ «ἄκρα ταπείνωσις», ὅπως ὀνομάζεται.

δ) Πραγματικά, κατὰ τὴν Προσκομιδὴ ζοῦμε τὰ γεγονότα τοῦ Γολγοθᾶ· καὶ μέ τὴν αἴσθησι αὐτὴ ὁ ἱερέας πρέπει νὰ προχωρεῖ στὴν τέλεση τῆς Προσκομιδῆς, γιὰ νὰ τὴν τελεῖ εὐλαβικά καὶ νὰ μπορέσει ἔπειτα νὰ γευθεῖ τὴν θεία Λειτουργία· γιατί ἡ Προσκομιδὴ εἶναι «Λειτουργία ἐν ἐμβρύῳ», ὅπως ὠραῖα ἔχει ὀνομαστεῖ.

Ἔτσι, λοιπὸν, γιὰ νὰ ἀναφέρουμε ἓνα παράδειγμα εὐλαβικῆς τελέσεως τῆς Προσκομιδῆς, ὅταν ὁ ἱερέας λογχίζει μέ τὴν λόγχη τὸν Ἄμνο, γιὰ νὰ παραστήσει τὴν λόγχευση τῆς πλευρᾶς τοῦ Κυρίου, ἀπὸ τὴν ὁποία ἐξῆλθε αἷμα καὶ ὕδωρ, θὰ τὸ κάνει αὐτὸ μέ κάποιο φόβο, μέ εὐσπλαχνία· καὶ δέν θὰ μπήξει ἄσπλαχνα τὴν λόγχη στὸν Ἄμνο, ὅπως ἄσπλαχνα τὴν ἔμπηξε ὁ Ρωμαῖος στρατιώτης στὴν πλευρὰ τοῦ Κυρίου. Ὁ ἅγιος Θεοδοσίος ὁ νέος ὁ ἐξ Ἀθηνῶν, ὅταν τέλεσε γιὰ πρώτη φορά Προσκομιδὴ καὶ ἔφθασε στὸ σημεῖο νὰ λογχίσει μέ τὴν λόγχη τὸν Ἄμνο, κατελήφθη ἀπὸ μεγάλη ταραχὴ καὶ τὰ μάτια του πλημμύρισαν δάκρυα, γιατί ἔζησε τὸ θεῖο πάθος καὶ αἰσθανόταν ὅτι ἐκείνη τὴν στιγμή ὁ ἴδιος κάνει αὐτὸ πού ἔκανε ὁ Ρωμαῖος στρατιώτης. Μέ τόσο συγκλονισμό οἱ ἅγιοι ζοῦσαν τὴν Προσκομιδὴ.

Ἡ Προσκομιδὴ πρακτικά εἶναι μιά τελετὴ κατὰ τὴν ὁποία ὁ ἱερεὺς ἀποχωρίζει ἀπὸ τὸ πρόσφορο τὴν κεντρικὴ μερίδα πού γράφει καὶ τὴν βάζει στὸ ἅγιο Δισκάριο· στὸ δὲ ἅγιο Ποτήριον χύνει μικρὴ ποσότητα οἴνου καὶ ὕδατος, γιὰ νὰ τὰ μεταφέρει ἔπειτα αὐτὰ στὴν ἅγια Τράπεζα καὶ τελεστεῖ ἡ θεία Λειτουργία.

Ἡ κεντρικὴ αὐτὴ μερίδα τοῦ προσφόρου, πού ἐναποτέθηκε στὸ ἅγιο Δισκάριο, αὐτὴ θὰ γίνῃ ἀργότερα στὴν θεία Λειτουργία Σῶμα Χριστοῦ. Ἀλλὰ ὅπου εἶναι ὁ Χριστός ἐκεῖ συγκαλεῖται καὶ ὅλη ἡ Ἐκκλησία. Γι' αὐτὸ δεξιὰ τῆς μερίδος τοῦ Ἄμνου θέτει ὁ ἱερεὺς μερίδα τῆς Θεοτόκου καὶ ἀριστερὰ ἐννέα μερίδες, στὶς ὁποῖες μνημονεύει τοὺς ἀγγέλους καὶ ὅλους τοὺς ἁγίους κατὰ τίς διάφορες τάξεις τους. Ἀλλὰ δέν εἶναι μόνο αὐτοὶ Ἐκκλησία. Στὴν Ἐκκλησία ἀνήκουμε καὶ ὅλοι οἱ βαπτισμένοι χριστιανοί. Καὶ αὐτοὶ λοιπὸν θὰ μνημονευθοῦν καὶ θὰ ἔχουν μερίδα στὸ ἅγιο Δισκάριο. Πρῶτα ἀπ' ὅλους ὁ προσκομίζων ἱερέας μνημονεύει τὸν Ἐπίσκοπό του καὶ ἐξάγει γι' αὐτὸν εἰδικὴ μερίδα, πού τὴν θέτει κεντρικά πάνω στὸ Δισκάριο κάτω καὶ στὸ μέσον τοῦ Ἄμνου. Καὶ μνημονεύει ἔπειτα ὁ ἱερέας τὰ ὀνόματα τῶν ζώντων καὶ τῶν κεκοιμημένων καὶ βγάζει γιὰ ὅλους μερίδες στὸ Δισκάριο.

Συνεχίζεται...

ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

3. ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΙΑΝΟΙ

Β) Διδασκαλία

vi) Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΠΕΡΙ ΕΣΧΑΤΩΝ δεν αποτελεί μέσον για την άσκηση απειλών και ψυχολογικής βίας στον άνθρωπο, όπως με τις πλάνες τους προσπαθούν να κάνουν οι Πεντηκοστιανοί, αλλά χαρά κι ελπίδα για την εκπλήρωση του πόθου κάθε μέλους της Έκκλησίας, τό οποίο προσδοκᾷ τήν ανάσταση τῶν νεκρῶν καί τήν αἰώνια ζωή μέ τό Σωτήρα Χριστό. Αντιθέτως οἱ Πεντηκοστιανοί, στήν προσπάθεια προσελκύσεως νέων μελῶν στίς ομάδες τους, διδάσκουν ὅτι περιμένουν σύντομα τήν ἀνύπαρκτη «ἀρπαγή τῆς ἐκκλησίας», πρίν ἔρθει ὁ Ἀντίχριστος, πού ὅπως ψευδῶς ἰσχυρίζονται ἔχει ἤδη γεννηθεῖ. Γιά τό λόγο αὐτό καί προτρέπουν πιεστικά τά ἀθῶα θύματά τους νά προσχωρήσουν στήν κίνησή τους, προκειμένου νά σωθοῦν, καθῶς, ὅπως ὑπόσχονται, ὅσοι ἐνταχθοῦν στήν ομάδα τους, ὄχι μόνο θά σωθοῦν, ἀλλά καί θά γίνουν μάρτυρες κατηγορίας ἐκείνων οἱ ὅποιοι δέν ἔγιναν Πεντηκοστιανοί, ὅταν θά κριθοῦν ἀπό τό Χριστό κατά τή Δευτέρα Παρουσία. Τέτοια μυθεύματα ὅμως, οὔτε μποροῦν νά θεμελιωθοῦν στήν Ἀγ. Γραφή, οὔτε μποροῦν νά κατανοηθοῦν ἀπό τήν κοινή ἀνθρώπινη λογική, ἀλλά οὔτε καί ἀντέχουν στή βάσανο τῆς στοιχειώδους κριτικῆς ἀπό τήν ὀρθόδοξη θεολογία, καθῶς πρόκειται γιά φοβερές πλάνες, πού δέν ἔχουν ὡς σκοπό τή σωτηρία ἀλλά τήν ἀπώλεια τοῦ ἀνθρώπου.

Οἱ Ἕλληνες Πεντηκοστιανοί.

Ἐμφανίστηκαν γιά πρώτη φορά τό 1924, προερχόμενοι ἀπό τήν Ἀμερική. Ὁ πρῶτος εὐκτήριος οἶκος τους λειτούργησε τό 1939 στή Βάγια Θηβῶν ἀπό το Δημ. Κατρισιώτη. Τό 1929 ξεκίνησαν ἐπίσης ἄλλες δύο πεντηκοστιανικές ομάδες μέ τούς Χ. Μάμαλη & Μ. Κούννα, ὁ ὅποιος μέ τόν Σπ. Κωνσταντινίδη ἴδρυσαν τό 1939 τήν «Ἀποστολική Ἐκκλησία τῆς Πεντηκοστῆς». Ἐπειτα ἀπό αὐτό, ὅμως, ἄρχισε ἡ πολυδιάσπαση, ἐφόσον λίγο ἀργότερα ἀποχώρησε ἀπό αὐτήν, λόγω προσωπικῶν φιλοδοξιῶν ὁ Κωνσταντινίδης καί δημιούργησε δική του ομάδα τήν ὁποία ὀνόμασε «Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ τῆς Πεντηκοστῆς», ἐνῶ ἀργότερα ἀποσπάστηκε ἔπειτα ἀπό ἐσωτερικές ἐριδες καί ὁ ποιμένας τους Λεωνίδας Φέγγος τό 1965 καί συγκρότησε τήν «Ἐλευθέρα Ἀποστολική Ἐκκλησία τῆς Πεντηκοστῆς», ἀλλά καί κάποια μέλη της ἀργότερα, τά ὅποια ἴδρυσαν τό 1988 τήν «Ἀποστολική Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ».

Συνεχίζεται...

ΑΓΙΟΣ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

ΟΣΙΑ ΜΑΡΙΑ Η ΑΙΓΥΠΤΙΑ

(1 Ἀπριλίου καί Ε' Κυριακή
Νηστειῶν)

Γιά μᾶς τούς Ὀρθόδοξους Χριστιανούς ἡ Ἀνάσταση εἶναι ἡ πιό λαμπρή γιορτή. Τήν πανηγυρίζουμε, τήν ψάλλουμε, ἀλλά καί τήν τραγουδοῦμε σέ ὅλους τούς τόνους. Ὅλα τά ρωμαίικα τραγούδια εἶναι βγαλμένα μέσα ἀπό τήν ψυχή τοῦ λαοῦ μας πού βιώνει αὐτή τήν παράδοση, γι' αὐτό μιλοῦν γιά ἀγάπη καί γιά θάνατο. Καί αὐτό, γιατί ἡ αὐθεντική ἀγάπη εἶναι θυσία καί σταυρός, δηλαδή θάνατος, ἀλλά ταυτόχρονα καί ὑπέρβαση τοῦ θανάτου, ἀληθινή ζωή. Ἡ γεύση ὅμως αὐτῆς τῆς ζωῆς, περνάει μέσα ἀπό τήν βίωση τῆς ἀληθινῆς μετάνοιας.

Ἡ ὁσία **Μαρία** μέ τήν μετάνοια κατόρθωσε νά ξεφύγει ἀπό τήν παρά φύσιν ζωή τῆς ἀμαρτίας καί στήν συνέχεια νά ὑπερβεῖ καί αὐτή τήν φύση καί νά φθάσει στό ὑπέρ φύσιν. Εἶναι γνωστή ἡ ζωή της. Ἦταν ἐπίσημη πόρνη τῆς Ἀλεξάνδρειας καί παρέσυρε πολλούς στήν ἀμαρτία. Κάποτε βρέθηκε στή Ἱεροσόλυμα τήν ἑορτή τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ καί θέλησε ἀπό περιέργεια νά μπεῖ καί αὐτή στόν Ναό. Ὅταν ὅμως πλησίασε στήν εἴσοδο, δέν μποροῦσε νά εἰσέλθει σάν νά ὑπῆρχε κάποιο ἀόρατο τεῖχος πού τήν ἐμπόδιζε. Παρακάλεσε τήν Παναγία νά τῆς ἐπιτρέψει νά εἰσέλθει, ἐνῶ ταυτόχρονα ὑποσχέθηκε ὅτι θά ἀλλάξει ζωή. Πράγματι, τήρησε τήν ὑπόσχεσή της καί πῆγε στήν ἔρημό του Ἰορδάνου ὅπου ἔζησε μέ πολλές στερήσεις καί μέ ἐγκράτεια. Ἐφθασε στήν ἀπάθεια καί τό πρόσωπό της ἔλαμπε. Ὁ ἅγιος Ζωσιμᾶς, πού πῆγε γιά νά τήν κοινωνήσει πρὸς τό τέλος τῆς ζωῆς της, ἔμεινε ἔκθαμβος ἀπό τό θέαμα. Ἐβλεπε ἕναν ἄνθρωπο, πού βίωνε τήν νίκη ἐναντίον τοῦ θανάτου καί τήν προσωπική του ἀνάσταση.

Ἡ αὐθεντική μετάνοια, πού συνδέεται μέ τήν προσπάθεια γιά τήν ἀπελευθέρωση ἀπό τά πάθη εἶναι σταυρός. Σύμφωνα μέ τήν Ὀρθόδοξη διδασκαλία ὑπάρχουν τρεῖς σταυροί. Ὁ πρῶτος εἶναι τά διάφορα δυσάρεστα περιστατικά τῆς ζωῆς, οἱ πειρασμοί καί οἱ θλίψεις. Ὁ δεύτερος εἶναι ὁ ἀγώνας γιά τήν μεταμόρφωση τῶν παθῶν καί ὁ τρίτος ἡ θεωρία τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι γεύση τῆς ὄντως ζωῆς.

Ὁ ἑορτασμός τοῦ ἀληθινοῦ Πάσχα, ἐπομένως, δέν γίνεται μέ ἐξωτερικά σχήματα καί γεγονότα, πού καί αὐτά χρειάζονται, ἀλλά κυρίως μέ τήν ἔνταση τῆς ἐσωτερικῆς ζωῆς καί τήν ἀληθινή μετάνοια. Ἡ μεγάλη Τεσσαρακοστή, πού προηγείται, αὐτό τόν σκοπό ἔχει.

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ <i>έχων ημέρας 30</i> <i>ή ημέρα έχει ώρας 13</i> <i>και η νύξ ώρας 11</i>		1 μ.Αγιασμός 8.30 π.μ.	2 Προηγιασμένη Θ.Λειτουργία 8.00 π.μ. *** Μ. Κανόνας 6.00 μ.μ.	<i>Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας</i> ΔΕΝ ΤΕΛΕΙ ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ <i>ἀπὸ τὸ Σάββατο τοῦ Λαζάρου ἕως καὶ τὴν Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ.</i> <i>Γι' αὐτὸ καὶ τὴν Μεγάλῃ Παρασκευῇ τελοῦνται μόνο Τρισάγια.</i>	4 Προηγιασμένη Θ.Λειτουργία 8.00 π.μ. *** Ἀκάθιστος Ὕμνος 7.00 μ.μ.	5 Σάββατον ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. Ἐσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ.
6 ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΝΗΣΤΕΙΩΝ <i>(Ὁσ. Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας)</i> Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Κατανυκτικὸς Ἐσπερινὸς 6.00 μ.μ.	<i>Τὸ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως τελεῖται κάθε Τρίτη.</i> <i>Στὶς 6, 29 Ἀπριλίου ἀπὸ τὶς 5.30 μ.μ. & τὴν 1η Ἀπριλίου ἀπὸ τὶς 10 π.μ.</i>		9 Προηγιασμένη Θ.Λειτουργία 8.00 π.μ.		11 Προηγιασμένη Θ.Λειτουργία 8.00 π.μ. *** μ.Ἀπόδειπνο & Κανόνας Ἁγ.Λαζάρου 6.00 μ.μ.	12 Ἀνάστασις Λαζάρου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἐσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ.
13 ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	<i>Τὸ πρόγραμμα τῆς Μεγάλῃς Ἑβδομάδος, θὰ ἐκδοθεῖ σὲ ἰδιαίτερο φυλλάδιον.</i>					
20 ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ Ἐσπερινὸς τῆς Ἀγάπης 6.00 μ.μ. <i>Κέρασμα στὸ Ἀρχονταρῖκι</i>	21 Δευτέρα τοῦ Πάσχα Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	22 Παναγίας Πορταΐτισης & Ἁγ.Ραφαήλ Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	23 Ἁγ.Μεγαλομ. Γεωργίου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.		25 Ζωοδόχου Πηγῆς Παρεκκλήσιο Ἁγ.Ἀναργύρων Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	26 Ἐσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ.
27 ΚΥΡΙΑΚΗ τοῦ Θωμᾶ Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	<i>Οἱ ἐφημέριοι καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, τοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου & τῆς Ἐραρικῆς Ἐπιτροπῆς εὐχόνται σὲ ὅλους ΚΑΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ!</i>					<i>Οἱ ἱερεῖς διακονοῦν στὸ Κοιμητήριον κάθε Σάββατο 11-12 π.μ.</i>

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

«Ἐρχόμενος ὁ Κύριος πρὸς τὸ ἐκούσιον πάθος»

ΥΜΝΟΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Βυζαντινὴ Χορωδία «Ἄξιόν ἐστι»

Πέμπτη 10 Ἀπριλίου 2014

ὥρα 6.00 μ.μ.

Ὁμιλητής:
 Ἀρχιμ. Νικάνωρ
 Καραγιάννης, ἱεροκήρυξ
 Ἱ.Μητρ.Κηφισίας,
 Ἀμαρουσίου & Ἰωρποῦ

